

ר.ל.

פ ר ר ו ט ו ק ו ל מ"ו 5/ב

טיסיבת ועדת החוקה, חוק ומספט
שתקיימה ביום ב', כ' בכסלו תש"ג-8.12.52 בטעה 12.10.

- חשתתפו:
- ט. אונא - היו"ר
 - י. בר-יהודה
 - ד. בר-רב-האי
 - ד. בחטוני
 - י. הרר
 - ח. רובין
 - ד. סרי

- נעדרו:
- ע. איכילוב
 - ב. אבניאל
 - ע. אסף
 - ב. אזניה
 - י. בדר
 - א.ז. דויטש
 - ז. זרהפטיג
 - ת. טוב
 - י. כסה
 - ק. לוז
 - ע. מיסון
 - י. קליבנוב
 - ט. קסיס
 - י. טפירא
 - ב. טסון
 - א. תבורי

- טוזמנים:
- ח. כהן - סר הספטים
 - י. גיא - מפקד מטרת התנועה
 - ט. בר - המפקח על התעבורה
 - י. מינץ - היועץ הספטי של מטוד התחבורה
 - א. פרנקל - מהנדס ראסי לתיכנון התנועה
 - י. חבצלת - ס' יועץ מספטי למ. ר התחבורה.

סדר-היום: חוק לתיקון פקודת התעבורה.

היו"ר ט. אונא: אני פותח את היטיבה.

חוק לתיקון פקודת התעבורה.

י. מינץ: לפי החלטות הוועדה, הסעיף הראשון יהיה טבוס
 כך: לא יחזיק אדם ולא ינהל בית-ספר לנהיגת כלי
 רכב אלא ברטיון סאת הרטות למתן רטיונות ובהתאם לתנאים שייקבעו
 ברטיון ובתקנות. (2) לא יעסוק אדם בהוראת נהיגה אלא ברטיון סאת
 הרטות למתן רטיונות ובהתאם לתנאים שייקבעו בתקנות.

במחס לסעיף-קסן (2) יש הסתייגות לסר התחבורה.

ח. כהן: אין טום צורך בהוראה בענין הצבא; זה סטילא חל
 על הצבא. דבר זה נקבע בפקודת בפירוטים ט-1945.

י. מינץ: מאחר שהפיטור הוא בנוגע לרטיונות לכלי רכב,
 חטטנו טהם לא יהיה כאן פיטור ביחס להוראת הנהיגה,
 יתעורר ספק.

ועדת החוקה חוק ומשפט
8.12.52
חוק לתיקון פקודת התעבורה.

ר.ל.

ח. רובין: אני י נגד הסעיף בצורתו זאת, כי אני רוצה שיוגד בטפורט מי ישוחרר.

ביחס לסעיפים (1) ו(2), אולי מוטב לאמר בווק כי התנאים ייקבעו בתקנות. אם דבר זה לא יתקבל, אציע כי בתקנות אלה יעסוק סר המספטים וסר התחבורה גם יחד.

י. סיני: דבר זה נאמר בפסיקה ז' של החוק. ברור כי התנאים למתן רשיונות, הדרישות הטכניות וכדומה, יוסדרו בתקנות שיוצאו על-ידי סר התחבורה, ובאופן סבעי כל תקנות כאלה מנוסחות מתוך כפיפות למסדר המספטים

י. הררי: בישיבה הקודמת הצעתי כי במידה שהכוונה לצבא ולמטסרה, צריך להעביר זאת לסעיף כללי. אסר לאזרחים, אין נקבעים כל תנאים המגבילים את נתינת הרשיון, וכל עוד אין תנאים כאלה, אין הגיון לפטור מן התנאים האלה.

ג. שרי: בפקודה יש פרק מיוחד של פיסורים - פרק חמישי. מדוע לא להכניס סם את הדבר הזה, ולא לערער את בנין הפקודה?

אינני חושב שיש להכניס פה את הפטור ביחס לאדם המלמד את אסתו לנהוג: אין זה מורה ואין זה בית-ספר, אני גם אינני רואה בכך כל תועלת, ואף אינני מאמין כי ביכולתה של המטסרה לפקח על הדבר הזה באופן יעיל.

לכן אני מציע למחוק את סעיף (3), ובפרק הפיסורים לקבוע בפירוש מי ישוחרר מן ההוראות האלה.

ח. כהן: אני מבקש לדחות את ההצבעה בסעיף הזה עד לאחר גמר הדיון בחוק. אני רוצה לבדוק אם בכלל יש צורך בשיחרור הצבא והמטסרה. אני מסופק בכך.

הנחלט: לקבל את הצעת סר המספטים לדחות את הדיון בסעיף זה.

ס. בר: הבעיה היא להבטיח שתנאי הלימוד יהיו מוגבלים, למשל, גללים שיש למלמד עליהם. אין תאונות קשות כתוצאה מלימוד נהיגה שלא על-ידי בתי-ספר, מכיון שבידי המלמד אין מכשירים הנותנים לו אפשרות להשתלט על סכלי כשאצא מלמד לנהוג. זהו הסיבה שחיפסנו לכך פתרון.

סעיף (ג) (תיקון סעיף 16 לפקודה).

י. סיני: סר התחבורה מפרש מסמי הרשיונות הנגבים בכל איזור, סכום מסויים, כפי שנקבע בתקנות, לעירייה. עד כה לא נכללה בחוק כל הוראה לפיה אפשר להפריט הקצנות אלה לא רק לעיריות אלא גם למועצות עירובות. התיקון הראשון מיועד לכך שאפשר יהיה לצוות על הפרטה כזאת גם למועצות המקומיות. התיקון השני נובע מאותו ענין, ומתייחס לאנשים שתגוררים לא רק בתחומי איזור השיפוט של העיריות, אלא גם באיזור השיפוט של המועצות המקומיות. התיקון הסליטי בא להבטיח כי כסדר התחבורה מפרט את ההקצנות האלה, הוא יוכל גם לקבוע מהי המטרה אשר לשמה תשתמש הרשות המקומית בכספים שיופרשו לה על-פי צו זה. המטרה היא שכספים אלה יוצאו, ככל

ר.ל.

ח. רנבין: יש לי ספיקות בענין זה, מפני שהחוק יותר מדי רחב ואינו מגדיר את הדברים. אני מתנגד לכך שטר התחבורה, לגבי חלק מן התקציב של העיריה או המועצה המקומית, יקבע כי היא תסתמך בתקציב למטרות שהוא יקבע. אין זה נכון מבחינה מתודולוגית, וזה גם פוגע בעיריה. על כל פנים, אין להסאיר את הדבר הזה בלתי מוגדר. יש כאן גם אפשרות מלאה שטר התחבורה יצהג טידת איפה ואיפה לגבי רשויות טונות. אני בעד זה שנקבע בחוק אחוז קבוע, שיחול לגבי כל הרשויות המקומיות בארץ.

י. בר-יהודה: מה בנוגע למועצות האיזוריות?

ח. כהן: מועצה מקומית כוללת גם מועצות איזוריות.

ד. טרי: אני תוסך בנוסח המועע. הפרקטיקה הנהוגה עד עכסין אינה מקפחת את העיריות. מסרד האוצר ומסרד הפנים מקציבים סכומים קבועים מראש למטרות שהם קובעים במו"ס עם העיריות. אין זה פוגע ואין זה מערער את אפשרות פעולתן של העיריות. לעומת זאת, מוצדק כי האמצעים הנאים מן התחבורה, יוקדשו לסיפור תנאי התחבורה. אני מתנגד להגבלה ואני גם מתנגד לקביעת האחוז. צריך לעודד יוזמה. מי שאינו עושה כלום, ומי שעושה הרבה - האוצר צריך לתת להם את חלקם לפי יוזמתם. הקפאת האחוזים בחוק אינה לטובת העיריות ואינה לטובת הענין.

היו"ר ס. אונג: קביעת האחוז אינה נראית לי. אבל הוספת המלים "ל דות סייקבעו בו" מעבירה את קביעת אופן הסימוס בסכומים האלה לידי סר התחבורה, ומוציאה זאת מתחום העיריה. זה הרבה יותר סמה שנחוק. צריכה להיות הספעה מצד סר התחבורה, צריכה להיות לו אפשרות לכוון את הדברים, אבל לא בראה לי שהוא יהיה הקובע בענין זה. צבר זה מכניס כפילות. הפיקוח על התקציב צריך להיות בידי מסרד הפנים. אינני יודע אם רצוי סמיטהו אחר יקבע זה.

י. בר-יהודה: נוסח החוק אינו צריך להיות תלוי בכך שעד עכסין הכל היה בסדר או שהכל היה לא בסדר. יש לנסח חוקים לגופם: של הצרכים, מבלי להתחשב במצב של היום. אם זה טוב כפי שהיה, נכתוב את הדבר הזה בחוק.

תקציב של עיריה צריך להיות מרוכז במסרד אחד. אם יש בזה ענין למסרדים אחרים - יתייעצו, יספיעו אחד על הסבי, יהיה תיאום. אבל אם התקציב סייך למסרד הפנים, יהיה בידי מסרד הפנים. התקציב הזה הוא חלק מתקציב העיר, ולא סר התחבורה צריך לקבוע זאת. אפשר לכתוב "לטיוב תנאי התחבורה".

אינני חושב כי יהיה מן הנכון לקבוע אחוז סאכסימוס. אבל יהיה נכון, לדעתי, לקבוע אחוז סינימוס, והוא צריך להיות: 50%.

י. הררי: לכל דברי בר-יהודה - שאינני שולל אתם-היה טעם אילו סר התחבורה היה מוכרח להתנות תנאים, אבל בחוק נאמר כי הוא רשאי להתנות תנאים. מאחר שזה ברצונו הטוב של סר התחבורה, אין חשיבות לתוספת הזאת.

ז. ורהפטיג: אני מציע לנסח זאת כך: "ולמטרות סייקבעו בו במסגרת עניני התחבורה".

ר.ל.

ח. כהן: אני טוכן להרחיק לכת. אפטר לכתוב בחוק: "למטרות הקטורות בביצוע חוק זה" או "בסיפור תנאי התחבורה".

אינני מסכים ליתר הצעותיו של חבר הכנסת רובין, ואני גם חושב שיש בהן נושא חדש. החוק בא להרחיב את העיקרון הזה, על סנת שיחול לא רק על העיריות אלא גם על טועצות פקוסיות, אבל אין הוא בא לשנות את עצם העיקרון לפיו רטאי טר התחבורה להפריט אחוז מסויים לצרכים אלה.

י. ורני: אני מציע שטר התחבורה יוכל להפריט אחוז מסויים מבלי להתנות תנאים, אבל אם ירצה להתנות, יוכל להתנות זאת רק בדברים הקטורים עם עניני התחבורה. אני אומר זאת מפני שיתכן כי לגבי מקום מסויים לא יהיו כל תביעות בטטח התחבורה.

ח. כהן: כוונת המטטלה הימה ברורה: כי הכטפים האלה יטטטו לצרכי סיפור תנאי התחבורה, ולא למטרות אחרות.

ז. ורהפטיג: אני הייתי מטאיר סתי אפטריות, לכותב: "רטאי להתנות ---- בקטר עם החוק לסיפור תנאי התחבורה".

- 1. הוחלט: לקבל את טני התיקונים הראטונים שבטעיף - ללא סינוי.
 - 2. לא לקבל את הצעת ז. ורהפטיג, להטאיר את סתי האפטריות בקטר עם החוק לסיפור תנאי התחבורה.
 - 3. לקבל את הצעת טר המטטפים לכתוב בתיקון הסליסי: "למטרות שייקבעו בו, או לביצוע חוק או לסט סיפור תנאי התחבורה".
 - 4. לא לקבל את הצעת ח. רובין, האוטרת כי טר התחבורה יקצה לפחות 50% טן החכום.
- הסתינות לח. רובין.

סעיף (ג) (תיקון סעיף 18 לפקודה).

ז. ורהפטיג: התוספת של סעיף-קטן (י) נותנת אפטרות לטר התחבורה ליצור סוג עבירות מסוכנות בלי איסור הכנסת. עבירות כאלה אינן סופיעות ביום אחד, ויש זמן להביא את הדבר לאיסור הכנסת.

ח. כהן: אני מסכים לדעתו של חבר הכנסת ורהפטיג גם להלכה וגם למעשה. נוכל לכתוב כך: "העובר על תקנות שהותקנו לפי פקודה זו, הנזכרות בתוספת לחוק זה כעבירות מסוכנות" - ונכין תוספת מפורטת של העבירות האלה. יחד עם זאת אני מציע לתת לטר התחבורה סמכות להוסיף או לגרוע טן התוספת הזאת, באיסור ועדת החוקה, חוק ומספט, יכולים להיות טצבים שלצורך מבצע מסויים חוצים להכריז על עבירה מסויימת כעבירה מסוכנת, ובזמן רגיל עבירה זאת איננה מסוכנת.

י. בריהודה: אני מסכים לדבר הזה, כתנאי שהוא יתקבל בוועדת החוק כדבר זמני.

ח. כהן: אפטר לקבל זאת כהוראת טעה.

רל

ועדת החוקה, חוק ומשפט
8.12.52
חוק לתיקון פקודת התעבורה.

ח. דגבין:
יש לנהוג בזהירות לגבי סקציות פליליות. אין
לי התנגדות סעבירה תהיה עבירה מסוכנת אחרי
סתוברוז על כך בצו על-ידי שר התחבורה. אבל, אפשר לפרט את העבירות
סאין בהן סיכון אקטואלי, אבל שאפשר יהיה לראות אותן כמסוכנות.

ח. כהן:
אני מוכן לצרף לחוק סעי תוספותו תאחת של
עבירות הנחשבות טידי לסוכנות, באופן קבוע,
וחסניה - עבירות שבאופן פוטנציאלי מסוכנות.

י. הררי:
אני מתנגד לשיטה לפיה הסר והועדה יכולים לחוקק.
אם זוהי חקיקה, הכנסת צריכה לעשות זאת. וגו אלה
הן הוראות-ביצוע - צריך לעשות זאת הסר. הועדה חעוסקת בכך תוכל תמיד
להזמין את הסר ולסאול אותו מדוע הוציא תקנות סנוייטות.

אני מציע שביתן מסכות לסר לקבוע ספעט לפעם
לתקופה של סלוסה חדשים, בלי אפשרות של הארכה, כהוראת סעה, סעבירות
סאיןן כלולות בחוק הן עבירות מסוכנות.

1. הנחלט: הצעת דרהפטיג לקבוע את העבירות המסוכנות בחוק,
וכל סינוי צריך יהיה להיכנס לחוק - לא בתקבלה.
2. הצעת סר המספטיט, לפרט בתוספת לחוק סני סוגי
עבירות מסוכנות: סוג אחד של עבירות שהן
מסוכנות תמיד, וסוג סני - ססר התחבורה יוכל
להכריז עליהן כמסוכנות, בתור הוראת סעה -
בתקבלה.

היטיבה נועלה בטעה 13,15